

Піднесімо прапор зневаженої суботи

Книга 2

Із серії

"Де ж ми перебуваємо
і що нам робити?"

Ольга Стасюк

Ольга Стасюк

ПІДНЕСІМО ПРАПОР ЗНЕВАЖЕНОЇ СУБОТИ

Книга 2

Із серії
«Де ж ми перебуваємо
і що нам робити?»

ПІДНЕСІМО ПРАПОР ЗНЕВАЖЕНОЇ СУБОТИ

*«Отже, біймося, коли зостається обітниця входу до
Його відпочинку, щоб не виявилось, що хтось із вас
опізнився» (Євр. 4:1, переклад І. Огієнка).*

До відправлення поїзда залишилося лише декілька хвилин... Сьогодні це останній поїзд, що прямує в моєму напрямку. Тому біжу, біжу щосили, щоб не запізнитися, але добігаю лише до будівлі вокзалу. Серце готове вискочити з грудей, задихаюся, спотикаюся, ноги наче оловом налиті, але й далі біжу. Адже це мій останній шанс потрапити сьогодні додому, де на мене з нетерпінням чекають чоловік, діти, тепла, затишна домівка.

Думки про рідну оселю надають мені сил бігти ще швидше! Чую протяжний прощальний гудок локомотива.

Помічаю зелене світло на семафорі. Вибігаю на перон. Черговий по вокзалу вже підіймає руку з диском, спрямованим білим боком до машиніста – дозвіл на відправлення, – але, зауваживши мої відчайдушні зусилля, розвертає його червоним боком, вимагаючи затримки. І я встигаю...

Не знаю, чи були правомірними дії працівника залізниці, але я подумки вельми дякувала йому за виявлену до мене милість.

Моє серце переповнюється безмежною вдячністю довготерпеливому Спасителеві за виявлену до Його народу милість, щоб ми не запізнилися на останній «поїзд» та дісталися до небесного дому. «Чотири ангели отримали звістку від Бога стримувати чотири вітри, які вони вже готувалися відпустити. Але коли вони вже збиралися дати повну волю вітрам, Ісус із жалем подивився на Свій незапечатаний Останок, простягнув Свою руку до Отця і благав Його про них заради Своєї пролітої крові. Тоді було дано доручення іншому ангелові швидко летіти з Божим наказом до чотирьох ангелів, щоб вони ще стримували вітри, доки не буде покладена печать на чолах рабів Божих... Він вимахував чимось у своїй руці й кликав гучним голосом: “Тримайте! Тримайте! Тримайте! Тримайте!”» (РТ, 37). «Це утримування “чотирьох вітрів” необхідно розглядати як тимчасову затримку жажливих подій... котра триватиме доти, доки ті, хто має непохитно стояти під час бурі, приготуються до цього» (КАСД. Т. 7. С. 781).

Ангел підняв руку з «червоним диском» – і настала затримка, тимчасове відтермінування, яке чітко свідчить: ми ще «не добігли». Ми, народ Божий, ще не приготувалися до «жажливих подій».

«Скоро ворожнеча між народами досягне такої гостроти, яку навіть не можемо уявити. Настав час надзвичайно важливий для всіх, хто живе. Правителі, державні діячі, високопоставлені відповідальні чиновники й мислячі люди всіх верств суспільства наголошують на подіях, що відбуваються навколо нас. Вони зауважують напругу, нестабільні відносини між народами. Крім того, вони бачать, що земні стихії починають вирувати, і розуміють: має відбутися щось велике й вирішальне, світ стоїть на порозі великої кризи. Бог з ласки Своєї *відклав** настання цього моменту» (М, 170).

Невимовна, безмежна вдячність милосердному Викупителеві переповнює наші серця! Це Він «протягнув Свою руку до Отця і благав Його... заради Своєї пролитої крові», це Він вимолив для нас відтермінування.

І знову перед нами постають ті самі два запитання, що й два роки тому: «Де ж ми перебуваємо і що нам робити?» Зі сторінок першої книги цієї серії ми вже знаємо, де шукати відповідь: «І ми маємо ще непорушне пророче слово. Ви добре робите, зважаючи на нього як на світильник, що світить у темному місці, — доки почне розвиднятися і ранкова зоря засяє у ваших серцях» (2 Петра 1:19).

Тому ми знову звертаємося до натхненних біблійних пророцтв і праць вісниць Божої в пошуках відповіді на ці запитання. Своє історичне місце на пророчій осі ми вже визначили; воно — між двома першими віхами.

Ми також знайшли частину відповіді на запитання: «Що нам робити?» Вона записана червоними літерами під цифрою 2020: «Очищення Божого народу».

* Тут і далі курсив у цитатах додано автором дослідження.

Однак це було два роки тому... А сьогодні в цій несподіваній благодатній затримці, випрошеній нашим Великим Заступником, що ще нам необхідно зробити задля підготовки? Що зробити, аби ангел нарешті повернув «диск» білим боком, і наш «поїзд» рушив пророкою віссю до заобрійних віх, до небесного дому?.. Адже так хочеться додому!

Ось пророча відповідь: «Ісус із жалем подивився на Свій незапечатаний Останок» (РТ, 37)... «Люди, котрі бажають бути відзначені Божою печаткою на своїх чолах, повинні дотримуватися суботи згідно з четвертою заповіддю» (КАСД. Т. 7. С. 970). «Бог закликав нас піднести прапор Його зневаженої суботи» (6СЦ, 352). «Ми стверджуємо, що дотримуємося святого дня спокою, але нам необхідна реформа в дотриманні суботи» (Є, 245).

Піднесімо прапор зневаженої суботи

Моє серце переповнюється безмежною вдячністю довготерпеливому Спасителеві за виявлену до Його народу милість, щоб ми не запізнилися на останній «поїзд» та дісталися до небесного дому. Чотири ангели отримали звістку від Бога стримувати чотири вітри, які вони вже готувалися відпустити. Але коли вони вже збиралися дати повну волю вітрам, Ісус із жалем подивився на Свій незапечатаний Останок, простягнув Свою руку до Отця і благав Його про них заради Своєї пролитої крові.

Тоді було дано доручення іншому ангелові швидко летіти з Божим наказом до чотирьох ангелів, щоб вони ще стримували вітри, доки не буде покладена печать на чолах рабів Божих. Він вимахував чимось у своїй руці й кликав гучним голосом: «Тримайте! Тримайте! Тримайте! Тримайте!» Це утримування "чотирьох вітрів" необхідно розглядати як тимчасову затримку жажливих подій, котра триватиме доти, доки ті, хто має непохитно стояти під час бурі, приготуються до цього. Ангел підняв руку з червоним диском – і настала затримка, тимчасове відтермінування, яке чітко свідчить: ми ще не добігли. Ми, народ Божий, ще не приготувалися до жажливих подій.

